

καί τὸ περὶ σημασίας ὑφηνγητοῦ διὰ τὸν Καζάζην ὅτι ὑφηνγητῆς θὰ πῆ μὲς ὀνταλρὴ ὀντάμπασης (φύλαξ τοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ κενοῦ ὀωματίου) ὅλα αὐτὰ κατηλάτισαν τὴν ἀγορεύσιν τοῦ ἐκ Λακοδαίμονος βουλευτοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ σαχλά καὶ ἀνάλατα καὶ τετριμμένα καὶ γηράσαντα περὶ σημαίας καὶ στεφάνων τοῦ κ. Βαλέτακ.

Αἱ ταραχαί, οἱ πιστολισμοί, τὰ ραβδοκοπήματα καὶ τὸ σπάσιμον τῶν κεφαλῶν εἶναι ἐκ τῶν ἀπελπιστικωτέρων σημείων τῶν καιρῶν. Μετὰ τὴν Βουλὴν τὸ Πανεπιστήμιον, μετὰ τὸ Πανεπιστήμιον ἢ Βουλὴ. Εἰς τὰς ταβέρας, τὰ καπλεῖα καὶ τὰ ἀνώνομα καταστήματα, ἐνεθρονίσθησαν ἢ αἰδώς καὶ ἡ εὐσημοσύνη* εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸ Πανεπιστήμιον ἐπαναλαμβάνονται αἱ γροθοπατινάδες καὶ αἱ ὕβρεις τῶν κοινῶν γυναικῶν. Ποῖος ὑποκινεῖ τὰς ταραχὰς ἐναντίον τοῦ κ. Βερναρδάκη. Ἐψιθυρίσθησαν τὰ δόγματα τοῦ κ. Γενναδίου καὶ τοῦ κ. Πατσόπουλου. Διὰ τὸν κ. Γεννάδιον εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀναμιχθῆ εἰς τὸσφ ταπεινὴν ῥαδιουργίαν* ἄλλως τε δὲ πρὸ πολλοῦ ζῆ ὡς ἀναχωρητῆς ἐκεῖ πέραν κατὰ τοὺς ἐξοχικοὺς λοφίσκους τοῦ Νεκροταφείου* διὰ δὲ τὸν κ. Πατσόπουλον γνωρίζομεν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔχοντα τὸν κοινὸν νοῦν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ὑψώσῃ ἑαυτὸν εἰς ἀντίπαλον τοῦ κ. Βερναρδάκη. Μὴ δύναμενοι νὰ ἀνεύρωμεν τοὺς ἀληθεῖς αἰτίους, ἐπιρρίπτομεν ὅλην τὴν μορφήν μας ἐναντίον τοῦ κ. Πρυτάνεως, ὅστις τὴν φορὰν αὐτὴν ἔπρεπε νὰ ἐξεγερθῆ μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως ἢν τῷ περιάπτει ἢ πρυτανείᾳ καὶ νὰ καταστήσῃ διὰ τῆς ἀστυνομικῆς του ἐπεμβάσεως ἀδύνατον τὴν ἐπανάληψιν τοιοῦτων σκηνῶν, ἐγγυώμενος τοῦτο εἰς τὸν κ. Βερναρδάκην, ἵνα μὴ ἀναγκασθῆ οὗτος, καὶ δικαίως, νὰ παραιτηθῆ.

*Ἐξαιρετικῶς ὠραῖον ἦτο τὸ ἄρθρον τοῦ τελευταίου Ἀσμοδαίου, "Ονειρον κακονυχτισμένου, εὐριέστατον καὶ εἰκονικώτατον τῆς ἀναρχικῆς κοινοβουλευτικῆς καταστάσεώς μας.

*Ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ Φιγαρῶ Ἀλβέρτος Βόλφ ἐδημοσίευσεν νοστιμωτάτην κωμωδίαν ὑπὸ τὴν μορφήν στρατιωτικοῦ δράματος ἐν ᾧ διακωμωδεῖται παρισινώτατα τὸ νοικοκυριὸν Δαμαλᾶ-Σάρα Βερνάρ. Ὁ Δαμαλᾶς παρουσιάζεται στρατιώτης ἐν Ἀφρικῇ, ὁ υἱὸς τῆς Σάρας Μωρίς παίζει τὸ ταμποῦρο, ἀναγνωρίζονται, λειποτακτοῦν, συλλαμβάνονται, πρόκειται νὰ τουφεκισηθῶν ἀπὸ τὸν συνταγματάρχην, ὅστις εἶναι ὁ διευθυντῆς τοῦ θεάτρου, καὶ δὲν τὸν ἀπολύει εἰμὴ ζητῶν 22,000 φράγκα, τὰ ὅποια λέγεται ὅτι ἔδωκεν εἰς τὸν Δαμαλᾶν ἢ Σάρα Βερνάρ διὰ νὰ μεταβῆ εἰς Βρυξέλλας καὶ ἡ κωμωδία τελειοῖται διὰ τραγουδιῶν τῆς Φατμᾶ Σάρας, ἣτις ψάλλει ὅτι πολὺ ἀκριθὰ τῆς ἐκόστισεν ὁ σύζυγός τῆς.

Τὸ χροῖμα! γελωτοποιεῖ καὶ τοὺς ὑψίστης δυνάμεως καλλιτέχνας, ὡς τὴν Σάρα Μπερνάρ. *Ἐχουν δίκαιον οἱ ὁμογενεῖς, θησαυρίζοντες δι' ὅλων τῶν μέσων.

*Ἡ Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς ἐξέθεκεν ὀλιγοσέλιδον Παρόρμητον πρὸς δαμαλισμὸν πρὸς τὸν λαὸν καὶ τὴν διανέμει δωρεάν. Δὲν ἔχομεν λόγους νὰ ἐπαινέσωμεν τὴν ἥκιστα ἐλληρικὴν δραστηριότητα ἢν ἀναπτύσσει τὸ σωματεῖον αὐτὸ καὶ τὰ πρόσφορα μέτα δι' ὧν ἐπιδιώκει τὸν σκοπὸν του. Ἀξία πάσης ὑποστηρίξεως ἢ Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς.

γίου Π. Βορτζαλίδου, Τόμος πρῶτος. Ὁ ποιητῆς παρουσιάζεται καὶ αὐτός, ὡς τόσοι ἄλλοι, ὑπὸ μορφήν Παρασχιδίου, μικροῦ Παράσχου. Τί προσωπεῖον, ὁ Παράσχος! τὸν μεταμφιέννυνται ὅλοι καὶ συναντῶνται εἰς τὸν Παρνασσόν, ὅπου τελοῦν χορὸν μετημερισμένων. Οἱ αὐτοὶ στίχοι, τὰ αὐτὰ δάκρυα, τὰ ἴδια αἰσθήματα, αἱ ἴδιαι ὑποθέσεις. Πρέπειο νὰ εἶναι πολὺ δυνατὸς ὁ ἀρχηγὸς τῆς Σχολῆς καὶ πολὺ ἀδύνατος ἢ νεολαία διὰ νὰ τὸν ἀποτυπώῃ ὀλόκληρον εἰς ὅ, ι γράφει. Ὁ Παράσχος τὸ πρωτότυπον καὶ αὐτοὶ τὰ ἀντίτυπα. Ἄ! μὰ σὰς ἐβαρύνθημεν, Παρασχιδεῖς, λυπηθῆτε τὰς ὥρας σας, τὸν χάρτην σας καὶ τὰ βαλάντια τῶν συνδρομητῶν σας.

*Ἀπὸ τοῦ φύλλου τῆς Πέμπτης, ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες τὴν δευτέραν ἐκθεσιν τῆς ἐπὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως ἐπιτροπῆς, ἢν συνέστησεν ἡ Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς, συνταγμένη καὶ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Βάφα καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν, ὃν καὶ τὴν πρώτην τίτλον, αἱ Ἀθηναῖοι ἀποκαλυπτόμεναί. Ἡ δευτέρα ἐκθεσις εἶναι περιεργοτατὴ ὡς ἢ πρώτη, ἐνδιαφέρουσα ὡς ἐκεῖνη, καὶ ὁ ἀναγνώστης, πιστεύομεν, ἀπλῆστως ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ Ἀστεως, διότι ἂν δὲν ἐνδιαφέρονται ἀπὸ τίποτε ἄλλο, ἀλλὰ δὲν θὰ μείνουν ἀδιάφοροι πρὸ τῶσων ἐπαπειλούντων τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν τῶν σοβαρῶν κινδύνων, τώρα μάλιστα ὅτε πλησιάζουν δύο κρίσιμα χρονικὰ σημεία, ἢ ἐκλογὴ Δημάρχου καὶ ἢ ἐκλογὴ ἐπιδημίας, τὴν ὁποῖαν θέλομεν ἔχει διὰ τὸ ἐρχόμενον θέρος. Τὴν Πέμπτην λοιπόν!

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Τὸ μέλος τῆς γαλλικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὅπερ προηγήθη κατὰ μίαν ὀκταετίαν τοῦ πρώην Νομάρχου Ἀρτῆς καὶ νῦν προέδρου τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Τσαγγαράκη εἶχε δώσει ἀφορμὴν εἰς τὸν σχηματισμὸν νέου ῥήματος σοδομιτικοῦ. Ἄν τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα λέγη ἀληθείας, τότε θὰ ἔχωμεν καὶ ἐδῶ τὸ : Τσαγγαρίζω.

*Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὄνομα τοῦ Γάλλου βουλευτοῦ, ὅπερ δὲν ἐνθυμούμεθα τώρα, αὐτὸ θὰ μᾶς τὸ πῆ ὁ Αἰὼν δικαιολογῶν τὸ ποῖον τῶν εὐνοουμένων τοῦ κ. Τρικούπη, διὰ τῆς συνήθους του τακτικῆς ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα γίνονται καὶ ἄλλοι!

ΤΑ ΗΜΙΕΓΓΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΥΡΓΟΥ.

Ἡύργος 4 Φεβρουαρίου.

*Ἀπῆντησα χθὲς πρωτὴν εἰς τὸ τηλεγράφημά σας ἀφορικῶς τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις παρεδόθη εἰς χρῆσιν τοῦ κοινῶ ἀνευ τινος ἐπισημοτήτος. Ὡ; δ' ἔμαθον ἕνεκα τούτου ἐγκαινία δὲν θὰ τελεσθῶσι, καίτοι διὰ προκλήξεως τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἢ προσεχῆς Κυριακῆ ὠρίσθη ἡμέρα τῆς τελεσεως αὐτῶν. Ἄλλως τε δὲ ὁ συνήθης ἀγιασμὸς ἐψάλλη παρουσίᾳ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐταιρίας καὶ εὐαρέθμων πολιτῶν μετὰ ψυχρότητος περιστατημένων διότι ἕκαστος ἀνέμενε νὰ πανηγυρισθῆ ἢ ἡμέρα αὐτῆ τῶν ἐγκαινίων, ἣτις εἶναι ἢ ἀνατολὴ τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν. Τοῦτο ἐγένετο διότι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐταιρίας ἐβιάζετο ν' ἀναχωρήσῃ. Σημειωτέον δ' ὅτι κατὰ τὸν ἀγιασμὸν οὗτε ὁ Δήμαρχος παρευρέθη οὐδ' ἄλλη τις ἀρχή.

*Ἀλφειός.